

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2018/841

z 30. mája 2018

o začlenení emisií a odstraňovania skleníkových plynov z využívania pôdy, zo zmien vo využívaní pôdy a z lesného hospodárstva do rámca politík v oblasti klímy a energetiky na rok 2030, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 525/2013 a rozhodnutie č. 529/2013/EÚ

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov ⁽²⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽³⁾,

keďže:

- (1) Európska rada vo svojich záveroch z 23. a 24. októbra 2014 o rámci politík v oblasti klímy a energetiky do roku 2030 schválila záväzný cieľ znížiť do roku 2030 domáce emisie skleníkových plynov v celom hospodárstve aspoň o 40 % v porovnaní s rokom 1990 a tento cieľ bol opätovne potvrdený v záveroch Európskej rady zo 17. a 18. marca 2016.
- (2) V záveroch Európskej rady z 23. a 24. októbra 2014 sa uvádza, že cieľ znížiť emisie aspoň o 40 % by Únia ako celok mala splniť nákladovo čo najefektívnejším spôsobom, pričom v systéme obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Európskej únii (ďalej len „EU ETS“), ustanovenom v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽⁴⁾, by do roku 2030 malo dôjsť k zníženiu o 43 % v porovnaní s rokom 2005 a v sektoroch mimo ETS o 30 % pri rozdelení úsilia na základe pomerného HDP na obyvateľa.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 75, 10.3.2017, s. 103.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 272, 17.8.2017, s. 36.

⁽³⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 17. apríla 2018 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady zo 14. mája 2018.

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (3) Toto nariadenie je súčasťou plnenia záväzkov Únie v rámci Parížskej dohody⁽¹⁾ prijatej na základe Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy (ďalej len „UNFCCC“). Parížska dohoda bola uzavretá v mene Únie 5. októbra 2016 rozhodnutím Rady (EÚ) 2016/1841⁽²⁾. Záväzok Únie znížiť emisie v celom hospodárstve bol stanovený v plánovanom národne definovanom príspevku, ktorý v súvislosti s Parížskou dohodou predložila 6. marca 2015 Únia a jej členské štáty sekretariátu UNFCCC. Parížska dohoda nadobudla platnosť 4. novembra 2016. Únia by mala naďalej znižovať svoje emisie skleníkových plynov a zvyšovať odstraňovanie v súlade s Parížskou dohodou.
- (4) V Parížskej dohode sa okrem iného stanovuje dlhodobý cieľ v súlade so zámerom udržať zvýšenie globálnej teploty výrazne pod 2 °C v porovnaní s predindustriálnou úrovňou a vynaložiť úsilie na to, aby sa toto zvýšenie udržalo na 1,5 °C v porovnaní s predindustriálnou úrovňou. Ústrednú úlohu pri plnení tohto cieľa zohrávajú lesy, poľnohospodárska pôda a mokrade. Zmluvné strany v rámci Parížskej dohody tiež uznávajú, že základnou prioritou je ochrana potravinovej bezpečnosti a ukončenie hladu v kontexte udržateľného rozvoja a úsilia o odstránenie chudoby a že systémy potravinárskej výroby sú osobitne zraniteľné voči nepriaznivým účinkom zmeny klímy, a preto je potrebné zvyšovať odolnosť proti zmene klímy a nízkoemisný rozvoj spôsobom, ktorý neohrozuje potravinársku výrobu. Zmluvné strany by mali zvýšiť svoje kolektívne úsilie v záujme splnenia cieľov Parížskej dohody. Zmluvné strany by mali pripraviť, oznámiť a dodržať jednotlivé národne definované príspevky. Parížska dohoda nahrádza prístup uplatňovaný na základe Kjótskeho protokolu z roku 1997, v ktorom sa po roku 2020 nebude pokračovať. V Parížskej dohode sa tiež žiada, aby sa v druhej polovici tohto storočia zachovala rovnováha medzi antropogénnymi emisiami zo zdrojov a odstraňovaním skleníkových plynov záchytnými, a zmluvné strany sa vyzývajú, aby podnikli kroky na zachovanie a prípadné zlepšenie záchytov a rezervoárov skleníkových plynov vrátane lesov.
- (5) Sektor využívania pôdy, zmien vo využívaní pôdy a lesného hospodárstva (ďalej len „LULUCF“ – land use, land use change and forestry) má potenciál priniesť dlhodobé klimatické prínosy, a tak prispieť k splneniu zámeru Únie v oblasti zníženia emisií skleníkových plynov, ako aj dlhodobých klimatických cieľov Parížskej dohody. Sektor LULUCF poskytuje aj biologické materiály, ktoré môžu nahradiť fosílné materiály alebo materiály s vysokými emisiami uhlíka, a preto zohráva významnú úlohu pri prechode na hospodárstvo s nízkymi emisiami skleníkových plynov. Keďže odstraňovanie prostredníctvom využívania pôdy, zmien vo využívaní pôdy a lesného hospodárstva je reverzibilné, malo by sa k nemu pristupovať ako k samostatnému pilieru politiky Únie v oblasti klímy.
- (6) V záveroch Európskej rady z 23. a 24. októbra 2014 sa uvádza, že by sa mali uznať rozličné ciele sektorov poľnohospodárstva a využívania pôdy, ktoré majú nižší potenciál znižovania emisií, ako aj potreba zabezpečiť súlad medzi potravinovou bezpečnosťou v Únii a cieľmi boja proti zmene klímy. Európska rada vyzvala Komisiu, aby preskúmala, ako čo najlepšie podnietiť udržateľné zintenzívnenie potravinárskej výroby a zároveň optimalizovať príspevok tohto sektora k znižovaniu a sekvestracii emisií skleníkových plynov, okrem iného zalesňovaním, a aby zaviedla politiku, ktorá by upravovala, ako by sa mali využívanie pôdy, zmeny vo využívaní pôdy a lesné hospodárstvo začleniť do rámca na znižovanie emisií skleníkových plynov do roku 2030, len čo to umožnia technické podmienky, a v každom prípade do roku 2020.
- (7) Udržateľné riadenie v sektore LULUCF môže prispieť k zmierneniu zmeny klímy viacerými spôsobmi, najmä znižovaním emisií a zachovaním a rozvojom záchytov a zásob uhlíka. Na zabezpečenie účinnosti opatrení, ktoré sú zamerané najmä na zvyšovanie sekvestrácie uhlíka, je nevyhnutná dlhodobá stabilita a prispôsobivosť úložísk uhlíka. Okrem toho možno udržateľným riadením zachovať produktivitu, regeneračnú kapacitu a vitalitu sektora LULUCF, a tak podporiť hospodársky a sociálny rozvoj a zároveň znižovať uhlíkovú a ekologickú stopu tohto sektora.
- (8) Rozvojom udržateľných a inovačných postupov a technológií vrátane agroekológie a agrolesníctva sa môže podporiť úloha sektora LULUCF vo vzťahu k zmierneniu zmeny klímy a adaptácii na ňu, ako aj posilniť produktivita a odolnosť tohto sektora. Keďže sektor LULUCF sa vyznačuje dlhými časovými rámcami návratnosti, sú potrebné dlhodobé stratégie na posilnenie financovania výskumu zameraného na vývoj udržateľných a inovačných postupov a technológií a na investovanie do nich. Investovaním do preventívnych opatrení, ako je udržateľné riadenie, možno obmedziť riziká súvisiace s prírodnými škodlivými činiteľmi.

(1) Ú. v. EÚ L 282, 19.10.2016, s. 4.

(2) Rozhodnutie Rady (EÚ) 2016/1841 z 5. októbra 2016 o uzavretí Parížskej dohody prijatej na základe Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy v mene Európskej únie (Ú. v. EÚ L 282, 19.10.2016, s. 1).

- (9) Európska rada vo svojich záveroch z 22. a 23. júna 2017 opätovne potvrdila záväzok Únie a jej členských štátov podporovať program udržateľného rozvoja do roku 2030, medzi ktorého ciele patrí okrem iného zabezpečenie udržateľného obhospodarovania lesov.
- (10) Opatrenia na zníženie odlesňovania a degradácie lesov a na presadzovanie udržateľného obhospodarovania lesov v rozvojových krajinách sú dôležité. V tejto súvislosti Rada vo svojich záveroch z 21. októbra 2009 a 14. októbra 2010 pripomenula ciele Únie znížiť do roku 2020 hrubý úbytok tropických pralesov aspoň o 50 % v porovnaní so súčasnými úrovňami a najneskôr do roku 2030 zastaviť úbytok celosvetového lesného porastu.
- (11) V rozhodnutí Európskeho parlamentu a Rady č. 529/2013/EÚ ⁽¹⁾ sa stanovili pravidlá započítavania uplatniteľné na emisie a odstraňovanie zo sektora LULUCF, čím sa prispelo k rozvoju politík, ktoré viedli k začleneniu sektora LULUCF do záväzku Únie v oblasti znižovania emisií. Toto nariadenie by malo vychádzať z existujúcich pravidiel započítavania, pričom by ich malo aktualizovať a zlepšovať na obdobie rokov 2021 až 2030. Mali by sa v ňom ustanoviť povinnosti členských štátov pri uplatňovaní uvedených pravidiel započítavania a malo by sa v ňom tiež vyžadovať od členských štátov zabezpečenie toho, aby sektor LULUCF ako celok netvoril čisté emisie a prispieval k cieľu zlepšovania záchytov z dlhodobého hľadiska. Nemali by sa v ňom stanoviť žiadne povinnosti započítavania či nahlasovania pre súkromné strany vrátane poľnohospodárov a lesníkov.
- (12) Sektor LULUCF vrátane poľnohospodárskej pôdy má priamy a výrazný vplyv na biodiverzitu a ekosystémové služby. Z tohto dôvodu je dôležitým cieľom politík ovplyvňujúcich tento sektor zabezpečenie súladu s cieľmi stratégie Únie v oblasti biodiverzity. Mali by sa podniknúť opatrenia, ktorými sa v tomto sektore zrealizujú a podporia činnosti súvisiace so zmierňovaním a adaptáciou. Mal by sa zabezpečiť aj súlad medzi spoločnou poľnohospodárskou politikou a týmto nariadením. Všetky sektory musia spravodlivým dielom prispieť k znižovaniu emisií skleníkových plynov.
- (13) Mokrade sú účinnými ekosystémami na ukladanie uhlíka. Ochranou a obnovou mokradí by sa preto mohli znížiť emisie skleníkových plynov v sektore LULUCF. V tejto súvislosti by sa mala zohľadniť úprava usmernení Medzivládneho panelu o zmene klímy (ďalej len „IPCC“) pre národné inventúry skleníkových plynov z roku 2006 týkajúcich sa mokradí.
- (14) Na zabezpečenie príspevku sektora LULUCF k splneniu zámeru Únie znížiť emisie aspoň o 40 % a k dlhodobému cieľu Parížskej dohody je potrebný spoľahlivý systém započítavania. S cieľom získať presné účty emisií a odstraňovania v súlade s usmerneniami IPCC pre národné inventúry skleníkových plynov z roku 2006 (ďalej len „usmernenia IPCC“) by sa v prípade kategórií využívania pôdy a konverzie medzi kategóriami využívania pôdy mali používať hodnoty každoročne nahlasované podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 525/2013 ⁽²⁾, čím by sa zjednodušili postupy používané podľa UNFCCC a Kjótskeho protokolu. Pôda, ktorá sa konvertuje na inú kategóriu využívania pôdy, by sa mala považovať za pôdu v procese presunu do tejto kategórie počas štandardného obdobia 20 rokov uvedeného v usmerneniach IPCC. Členské štáty by mali mať možnosť odchyliť sa od tohto štandardného obdobia len v prípade zalesnenej pôdy a iba za obmedzených okolností odôvodnených usmerneniami IPCC. Zmeny v usmerneniach IPCC prijaté Konferenciou zmluvných strán UNFCCC alebo Konferenciou zmluvných strán slúžiacou ako stretnutie zmluvných strán Parížskej dohody by sa mali podľa potreby zohľadniť v požiadavkách pre nahlasovanie podľa tohto nariadenia.
- (15) V medzinárodne dohodnutých usmerneniach IPCC sa uvádza, že emisie zo spaľovania biomasy možno v energetickom sektore započítavať ako nulové, ak sa takéto emisie započítajú v sektore LULUCF. V Únii sa v súčasnosti emisie zo spaľovania biomasy započítavajú ako nulové podľa článku 38 nariadenia Komisie (EÚ) č. 601/2012 ⁽³⁾ a ustanovení stanovených v nariadení (EÚ) č. 525/2013, a preto by sa súlad s usmerneniami IPCC zabezpečil iba vtedy, ak by sa takéto emisie presne zohľadnili v tomto nariadení.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 529/2013/EÚ z 21. mája 2013 o pravidlách započítavania pre emisie a záchyty skleníkových plynov vyplývajúce z činností súvisiacich s využívaním pôdy, so zmenami vo využívaní pôdy a s lesným hospodárstvom a o informáciách týkajúcich sa opatrení súvisiacich s týmito činnosťami (Ú. v. EÚ L 165, 18.6.2013, s. 80).

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 525/2013 z 21. mája 2013 o mechanizme monitorovania a nahlasovania emisií skleníkových plynov a nahlasovania ďalších informácií na úrovni členských štátov a Únie relevantných z hľadiska zmeny klímy a o zrušení rozhodnutia č. 280/2004/ES (Ú. v. EÚ L 165, 18.6.2013, s. 13).

⁽³⁾ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 601/2012 z 21. júna 2012 o monitorovaní a nahlasovaní emisií skleníkových plynov podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES (Ú. v. EÚ L 181, 12.7.2012, s. 30).

- (16) Emisie a odstraňovanie zo zalesnenej pôdy závisia od viacerých prírodných okolností, dynamických charakteristík lesa súvisiacich s vekom, ako aj od minulých a súčasných postupov obhospodarovania, ktoré sa v jednotlivých členských štátoch podstatne líšia. Pri použití základného roka by sa tieto faktory a z nich vyplývajúce cyklické vplyvy na emisie a odstraňovanie či medziročné zmeny emisií a odstraňovania nedali zohľadniť. V príslušných pravidlách započítavania by sa namiesto toho malo stanoviť používanie referenčných úrovní, aby sa vylúčili vplyvy prírodných charakteristík a charakteristík typických pre jednotlivé krajiny. V rámci lesných referenčných úrovní by sa mala zohľadniť akákoľvek nevyvážená veková štruktúra lesov a nemala by sa neprimerane obmedzovať budúca intenzita obhospodarovania lesov, aby sa dlhodobé záchyty uhlíka mohli udržať alebo zlepšiť. Vzhľadom na osobitnú historickú situáciu Chorvátska by sa v rámci jeho lesnej referenčnej úrovne mohla zohľadniť aj okupácia jeho územia a vojnové a povojnové okolnosti, ktoré mali vplyv na obhospodarovanie lesov počas referenčného obdobia. V príslušných pravidlách započítavania sa zohľadňujú zásady udržateľného obhospodarovania lesov prijaté na ministerských konferenciách o ochrane lesov v Európe („Forest Europe“).
- (17) Členské štáty by mali predložiť Komisii národné lesohospodárske plány započítavania vrátane lesných referenčných úrovní. Vzhľadom na absenciu medzinárodného preskúmania podľa UNFCCC alebo Kjótskeho protokolu by sa mal stanoviť postup preskúmania, aby sa zabezpečila transparentnosť a zlepšila kvalita započítavania v kategórii obhospodarovanej lesnej pôdy.
- (18) Komisia by pri posudzovaní národných lesohospodárskych plánov započítavania vrátane lesných referenčných úrovní, ktoré sa v nich navrhujú, mala vychádzať z osvedčených postupov a skúseností z odborných posudkov v rámci UNFCCC, okrem iného aj pokiaľ ide o účasť odborníkov z členských štátov. Komisia by mala zabezpečiť, aby sa odborníci z členských štátov zapojili do technického posudzovania toho, či sa navrhované lesné referenčné úrovne určili v súlade s kritériami a požiadavkami stanovenými v tomto nariadení. Výsledky tohto technického posudzovania by sa mali na informáciu zaslať Stálemu lesníckemu výboru zriadenému rozhodnutím Rady 89/367/EHS⁽¹⁾. Komisia by mala konzultovať aj so zainteresovanými subjektmi a občianskou spoločnosťou. Národné lesohospodárske plány započítavania by sa mali zverejniť v súlade s príslušnými právnymi predpismi.
- (19) Intenzívnejším udržateľným využívaním produktov z vyťaženého dreva možno podstatne obmedziť emisie substitučným efektom a zlepšiť odstraňovanie skleníkových plynov z atmosféry. Pravidlami započítavania by sa malo zabezpečiť, aby členské štáty vo svojich účtoch LULUCF presne a transparentne vyjadrovali zmeny úložiska uhlíka produktov z vyťaženého dreva, keď tieto zmeny nastanú, s cieľom uznať a stimulovať širšie využívanie produktov z vyťaženého dreva s dlhým životným cyklom. Komisia by mala poskytnúť usmernenia k otázkam týkajúcim sa metodiky započítavania produktov z vyťaženého dreva.
- (20) Prírodné škodlivé činitele, ako sú napríklad nekontrolované požiare, napadnutie hmyzom a chorobami, extrémne poveternostné podmienky a geologické škodlivé činitele, nad ktorými členský štát nemá kontrolu a ktoré ani nemá možnosť podstatne ovplyvniť, môžu v sektore LULUCF viesť k dočasným emisiám skleníkových plynov alebo spôsobiť reverziu predchádzajúceho odstraňovania. Keďže takáto reverzia môže nastať aj v dôsledku rozhodnutí týkajúcich sa obhospodarovania, ako napríklad rozhodnutí o ťažbe alebo sadbe stromov, týmto nariadením by sa malo zabezpečiť, aby účty LULUCF vždy presne odzrkadľovali reverzie odstraňovania zapríčinené ľudskou činnosťou. Okrem toho by sa v tomto nariadení mala členským štátom poskytnúť obmedzená možnosť vyňať zo svojich účtov LULUCF emisie vyplývajúce zo škodlivých činiteľov, ktoré sú mimo ich kontroly. Spôsob, akým členské štáty uplatňujú tieto ustanovenia, by však nemal viesť k nenáležite nízkemu započítavaniu.
- (21) V závislosti od vnútroštátnych preferencií by členské štáty mali mať možnosť zvoliť si primerané vnútroštátne politiky na dosiahnutie svojich záväzkov v sektore LULUCF vrátane možnosti vyvážiť emisie z jednej kategórie pôdy odstraňovaním z inej kategórie pôdy. Takisto by mali mať možnosť kumulovať čisté odstraňovanie za obdobie rokov 2021 až 2030. Prevedenie na iné členské štáty by malo byť umožnené aj naďalej ako dodatočná možnosť a členské štáty by mali mať možnosť využiť ročne pridelené emisné kvóty stanovené podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/842⁽²⁾ na dosiahnutie súladu podľa tohto nariadenia. Použitím nástrojov flexibility stanovených v tomto nariadení sa neohrozí celková ambicióznosť cieľov Únie v oblasti znižovania emisií skleníkových plynov.

(1) Rozhodnutie Rady 89/367/EHS z 29. mája 1989 o zriadení Stáleho lesníckeho výboru (Ú. v. ES L 165, 15.6.1989, s. 14).

(2) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/842 z 30. mája 2018 o záväznom ročnom znižovaní emisií skleníkových plynov členskými štátmi v rokoch 2021 až 2030, ktorým sa prispieva k opatreniam v oblasti klímy zameraným na splnenie záväzkov podľa Parížskej dohody, a o zmene nariadenia (EÚ) č. 525/2013 (pozri stranu 26 tohto úradného vestníka).

- (22) Udržateľne obhospodarované lesy sú obvykle záchytmí, čím prispievajú k zmierneniu zmeny klímy. V referenčnom období rokov 2000 až 2009 bolo za Úniu ako celok nahlásené priemerné odstraňovanie záchytmí z lesnej pôdy vo výške 372 miliónov ton ekvivalentu CO₂ za rok. Členské štáty by mali zabezpečiť zachovanie a prípadne zlepšenie záchytov a rezervárov vrátane lesov, aby sa dosiahol účel Parížskej dohody a splnili sa ambiciózne zámery Únie v oblasti znižovania emisií skleníkových plynov do roku 2050.
- (23) Odstraňovanie z obhospodarovanej lesnej pôdy by sa malo započítavať do výhľadovej lesnej referenčnej úrovne. Plánované budúce odstraňovanie záchytmí by malo byť založené na extrapolácii postupov a intenzity obhospodarovania lesov v rámci referenčného obdobia. Zníženie záchytu v porovnaní s referenčnou úrovňou by sa malo započítavať ako emisie. Mali by sa zohľadniť špecifické vnútroštátne okolnosti a postupy, ako je napríklad neobvykle nízka intenzita ťažby alebo prestárle lesy počas referenčného obdobia.
- (24) Členské štáty by mali mať určitú flexibilitu na dočasné zvýšenie intenzity ich ťažby v súlade s postupmi udržateľného obhospodarovania lesov, ktoré zodpovedajú cieľu uvedenému v Parížskej dohode za predpokladu, že celkové emisie v rámci Únie neprekročia celkové odstraňovanie v sektore LULUCF. V rámci takejto flexibility by sa malo všetkým členským štátom prideliť základné množstvo kompenzácie vypočítané na základe koeficientu vyjadreného ako percentuálny podiel ich nahláseného záchytu v období rokov 2000 až 2009 s cieľom kompenzovať emisie z obhospodarovanej lesnej pôdy, ktoré započítali. Malo by sa zabezpečiť, aby členské štáty mohli byť kompenzované len do úrovne, pri ktorej dosiahnutí už ich lesy nie sú záchytmí.
- (25) Členské štáty s veľmi vysokým pokrytím lesmi v porovnaní s priemerom Únie a predovšetkým menšie členské štáty s veľmi vysokým pokrytím lesmi sú viac ako iné členské štáty závislé od obhospodarovanej lesnej pôdy pri vyvažovaní emisií v iných kategóriách započítavania pôdy, a preto by boli viac postihnuté a mali by obmedzenú možnosť na zvýšenie svojho pokrytia lesmi. Kompenzačný koeficient by sa preto mal zvýšiť na základe pokrytia lesmi a plochy tak, aby sa členským štátom s veľmi malou plochou a veľmi vysokým pokrytím lesmi v porovnaní s priemerom Únie poskytol najvyšší kompenzačný faktor za referenčné obdobie.
- (26) Rada vo svojich záveroch z 9. marca 2012 uznala osobitosti bohato zalesnených krajín. Uvedené osobitosti sa týkajú najmä obmedzených možností na vyváženú emisii odstraňovaním. Vzhľadom na to, že Fínsko je najbohatšie zalesnený členský štát a berúc do úvahy jeho osobitné geografické podmienky, čelí v tejto súvislosti osobitným ťažkostiam. Preto by sa mala Fínsku udeliť obmedzená dodatočná kompenzácia.
- (27) Na monitorovanie pokroku členských štátov pri plnení ich záväzkov podľa tohto nariadenia a na zabezpečenie transparentnosti, presnosti, konzistentnosti, úplnosti a porovnateľnosti informácií o emisiách a odstraňovaní by členské štáty mali poskytnúť Komisii relevantné údaje z inventúry skleníkových plynov v súlade s nariadením (EÚ) č. 525/2013 a kontroly dodržiavania záväzkov podľa tohto nariadenia by mali zohľadňovať tieto údaje. Ak má členský štát v úmysle uplatňovať flexibilitu týkajúcu sa obhospodarovanej lesnej pôdy, stanovenú v tomto nariadení, mal by v správe o dodržiavaní záväzkov uviesť výšku kompenzácie, ktorú sa chystá využiť.
- (28) Európska environmentálna agentúra by mala podľa potreby v súlade so svojim ročným pracovným programom pomáhať Komisii so systémom nahlasovania emisií a odstraňovania skleníkových plynov, s posudzovaním informácií o politikách a opatreniach a vnútroštátnych projekciách, s hodnotením plánovaných dodatočných politík a opatrení, ako aj s kontrolami dodržiavania záväzkov vykonávanými Komisiou podľa tohto nariadenia.
- (29) S cieľom zabezpečiť vhodné započítavanie transakcií podľa tohto nariadenia vrátane využívania nástrojov flexibility a sledovania dodržiavania záväzkov, ako aj s cieľom presadzovať širšie využívanie produktov z dreva s dlhým životným cyklom by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o technické prispôbenie vymedzení pojmov vrátane minimálnych hodnôt pre vymedzenie lesov, zoznamy skleníkových plynov a úložísk uhlíka, stanovovanie lesných referenčných úrovní členských štátov na obdobia rokov 2021 až 2025 a rokov 2026 až 2030, doplnenie nových kategórií produktov z vyťaženého dreva, revíziu metodiky a informačné požiadavky týkajúce sa prírodných škodlivých činiteľov s cieľom zohľadniť zmeny v usmerneniach IPCC, a započítavanie transakcií prostredníctvom registra Únie. Potrebné ustanovenia súvisiace so započítavaním transakcií by mali byť obsiahnuté v jedinom nástroji, v ktorom sa spoja ustanovenia o započítavaní podľa nariadenia (EÚ) č. 525/2013, nariadenia (EÚ) 2018/842, tohto nariadenia

a smernice 2003/87/ES. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni odborníkov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medzi-inštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva⁽¹⁾. Predovšetkým v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako odborníkom z členských štátov, a odborníci Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia skupín odborníkov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.

- (30) Komisia by v rámci pravidelného podávania správ podľa nariadenia (EÚ) č. 525/2013 mala posúdiť aj výsledok facilitačného dialógu 2018 podľa UNFCCC (ďalej len „Talanoa dialóg“). Toto nariadenie by sa malo preskúmať v roku 2024 a následne každých päť rokov s cieľom posúdiť jeho celkové fungovanie. Pri tomto preskúmaní by sa malo vychádzať z výsledkov Talanoa dialógu a globálneho hodnotenia v rámci Parížskej dohody. Rámec na obdobie po roku 2030 by mal byť v súlade s dlhodobými cieľmi a záväzkami prijatými na základe Parížskej dohody.
- (31) S cieľom zabezpečiť efektívne, transparentné a nákladovo efektívne nahlasovanie a overovanie emisií a odstraňovania skleníkových plynov a nahlasovanie akýchkoľvek iných informácií potrebných na posúdenie dodržiavania záväzkov členských štátov by sa mali do nariadenia (EÚ) č. 525/2013 zahrnúť požiadavky nahlasovania.
- (32) S cieľom uľahčiť zber údajov a vylepšovanie metodiky by sa využívanie pôdy malo evidovať a nahlasovať s použitím geografického sledovania jednotlivých pôdnych plôch v súlade so systémami zberu údajov na vnútroštátnej úrovni a na úrovni Únie. Na zber údajov by sa mali čo najlepšie využívať existujúce programy a prieskumy Únie a členských štátov vrátane prieskumu o využívaní pôdy a krajinej pokrývky („LUCAS“ – Land Use/Cover Area frame Survey), európskeho programu pozorovania Zeme Copernicus a európskeho systému satelitnej navigácie Galileo. Spravovanie údajov vrátane výmeny údajov pri nahlasovaní, opätovnom použití a šírení by malo byť v súlade s požiadavkami stanovenými v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2007/2/ES⁽²⁾.
- (33) Nariadenie (EÚ) č. 525/2013 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.
- (34) V období započítavania od 1. januára 2013 do 31. decembra 2020 by sa malo na povinnosti v oblasti započítavania a nahlasovania naďalej uplatňovať rozhodnutie č. 529/2013/EÚ. V obdobiach započítavania od 1. januára 2021 by sa malo uplatňovať toto nariadenie.
- (35) Rozhodnutie č. 529/2013/EÚ by sa malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.
- (36) Keďže ciele tohto nariadenia, a to stanovenie záväzkov členských štátov v sektore LULUCF, ktorými sa prispieva k splneniu cieľov Parížskej dohody a k splneniu zámeru Únie v oblasti znižovania emisií skleníkových plynov v období rokov 2021 až 2030, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov ich rozsahu a dôsledkov ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedenej článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Predmet úpravy

Týmto nariadením sa stanovujú záväzky členských štátov týkajúce sa sektora využívania pôdy, zmien vo využívaní pôdy a lesného hospodárstva (ďalej len „LULUCF“), ktorými sa prispieva k splneniu cieľov Parížskej dohody a k splneniu zámeru Únie v oblasti zníženia emisií skleníkových plynov v období rokov 2021 až 2030. Týmto nariadením sa stanovujú aj pravidlá započítavania emisií a odstraňovania zo sektora LULUCF a overovania toho, či členské štáty tieto záväzky dodržiavajú.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/2/ES zo 14. marca 2007, ktorou sa zriaďuje Infraštruktúra pre priestorové informácie v Európskom spoločenstve (INSPIRE) (Ú. v. EÚ L 108, 25.4.2007, s. 1).

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na emisie a odstraňovanie skleníkových plynov uvedených v oddiele A prílohy I k tomuto nariadeniu, ktoré sú nahlásené podľa článku 7 nariadenia (EÚ) č. 525/2013 a ktoré sa vyskytujú v ktorejkoľvek z týchto kategórií započítavania pôdy na území členských štátov:

a) v období rokov 2021 až 2025 a rokov 2026 až 2030:

i) „zalesnená pôda“: využívanie pôdy nahlasované ako orná pôda, trávne porasty, mokrade, sídla alebo iná pôda, konvertované na lesnú pôdu;

ii) „odlesnená pôda“: využívanie pôdy nahlasované ako lesná pôda konvertovaná na ornú pôdu, trávne porasty, mokrade, sídla alebo inú pôdu;

iii) „obhospodarovaná orná pôda“: využívanie pôdy nahlasované ako:

— orná pôda, ktorá zostáva ornou pôdou,

— trávne porasty, mokrade, sídla alebo iná pôda, konvertované na ornú pôdu, alebo

— orná pôda konvertovaná na mokrade, sídla alebo inú pôdu;

iv) „obhospodarované trávne porasty“: využívanie pôdy nahlasované ako:

— trávne porasty, ktoré zostávajú trávnyimi porastmi,

— orná pôda, mokrade, sídla alebo iná pôda, konvertované na trávne porasty, alebo

— trávne porasty konvertované na mokrade, sídla alebo inú pôdu;

v) „obhospodarovaná lesná pôda“: využívanie pôdy nahlasované ako lesná pôda, ktorá zostáva lesnou pôdou;

b) od roku 2026: „obhospodarované mokrade“: využívanie pôdy nahlasované ako:

— mokrade, ktoré zostávajú mokraďami,

— sídla alebo iná pôda, konvertované na mokrade, alebo

— mokrade konvertované na sídla alebo inú pôdu.

2. V období rokov 2021 až 2025 môže členský štát zahrnúť do rozsahu svojich záväzkov podľa článku 4 tohto nariadenia emisie a odstraňovanie skleníkových plynov uvedených v oddiele A prílohy I k tomuto nariadeniu, ktoré sú nahlásené podľa článku 7 nariadenia (EÚ) č. 525/2013 a ktoré sa vyskytujú v kategórii započítavania pôdy obhospodarované mokrade na jeho území. Toto nariadenie sa vzťahuje aj na takéto emisie a odstraňovanie zahrnuté členským štátom.

3. Ak má členský štát v úmysle zahrnúť do rozsahu svojich záväzkov podľa odseku 2 obhospodarované mokrade, oznámi to Komisii do 31. decembra 2020.

4. Ak je to potrebné z hľadiska skúseností získaných s uplatňovaním upravených usmernení IPCC, Komisia môže predložiť návrh na odloženie povinného započítavania obhospodarovaných mokraďí o ďalších päť rokov.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „záchyt“ je akýkoľvek proces, činnosť alebo mechanizmus, ktorým sa z atmosféry odstraňuje skleníkový plyn, aerosól alebo prekursor skleníkového plynu;

2. „zdroj“ je akýkoľvek proces, činnosť alebo mechanizmus, ktorý uvoľňuje do atmosféry skleníkový plyn, aerosól alebo prekursor skleníkového plynu;
3. „úložisko uhlíka“ je celok alebo časť biogeochemického prvku alebo systému na území členského štátu, v ktorom sa ukladá uhlík, akýkoľvek prekursor skleníkového plynu obsahujúci uhlík, alebo akýkoľvek skleníkový plyn obsahujúci uhlík;
4. „zásoba uhlíka“ je objem uhlíka uloženého v úložisku uhlíka;
5. „produkt z vyťaženého dreva“ je akýkoľvek produkt ťažobnej činnosti, ktorý opustil miesto, kde sa drevo ťaží;
6. „les“ je pôda vymedzená minimálnymi hodnotami, pokiaľ ide o veľkosť plochy, korunový zápoj alebo rovnocenný stupeň zakmenenia a potenciálnu výšku stromov v dospelosti na mieste rastu stromov, ako sa uvádza pre každý členský štát v prílohe II. Zahŕňa plochu so stromami vrátane skupín rastúcich stromov z prirodzeného zmladenia alebo plochu so stromami z umelej obnovy, ktoré ešte nedosiahli minimálne hodnoty korunového zápoja alebo rovnocenný stupeň zakmenenia, alebo minimálnu výšku stromov, ako sa uvádza v prílohe II, vrátane akejkoľvek plochy, ktorá zvyčajne tvorí súčasť plochy lesa, ale na ktorej dočasne nie sú nijaké stromy v dôsledku ľudského zásahu, ako napríklad ťažby, alebo v dôsledku prírodných príčin, o ktorej sa však predpokladá, že sa znovu stane lesom;
7. „lesná referenčná úroveň“ je odhad priemerných ročných čistých emisií alebo odstraňovania pochádzajúcich z obhospodarovanej lesnej pôdy na území členského štátu v období rokov 2021 až 2025 a rokov 2026 až 2030, ktorý vychádza z kritérií stanovených v tomto nariadení, vyjadrený v tonách ekvivalentu CO₂ za rok;
8. „hodnota polčasu rozpadu“ je počet rokov, ktorý je potrebný na to, aby sa množstvo uhlíka uloženého v kategórii produktov z vyťaženého dreva znížilo na polovicu svojej pôvodnej hodnoty;
9. „prírodné škodlivé činitele“ sú akékoľvek neantropogénne udalosti alebo okolnosti, ktoré spôsobujú značné emisie v lesoch a ktorých výskyt je mimo kontroly príslušného členského štátu a ktorých vplyvy na emisie členský štát objektívne nemôže ani po ich výskyte podstatne obmedziť;
10. „okamžitá oxidácia“ je metóda započítavania, pri ktorej sa predpokladá, že v čase ťažby dôjde k uvoľneniu celého množstva uhlíka uloženého v produktoch z vyťaženého dreva do atmosféry.

2. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 16 s cieľom zmeniť alebo vypustiť vymedzenia pojmov uvedené v odseku 1 tohto článku alebo doň doplniť nové vymedzenia pojmov v záujme prispôsobenia uvedeného odseku vedeckému vývoju alebo technickému pokroku a na účely zabezpečenia súladu medzi týmito vymedzeniami pojmov a akýmkoľvek zmenami príslušných vymedzení pojmov v usmerneniach IPCC, ktoré prijala Konferencia zmluvných strán UNFCCC alebo Konferencia zmluvných strán slúžiaca ako stretnutie zmluvných strán Parížskej dohody.

Článok 4

Záväzky

Každý členský štát v období rokov 2021 až 2025 a rokov 2026 až 2030 pri zohľadnení nástrojov flexibility stanovených v článkoch 12 a 13 zabezpečí, aby emisie neprekročili odstraňovanie, pričom sa počíta súčet celkových emisií a celkového odstraňovania na jeho území vo všetkých kombinovaných kategóriách započítavania pôdy uvedených v článku 2, ktoré sa započítavajú v súlade s týmto nariadením.

Článok 5

Všeobecné pravidlá započítavania

1. Každý členský štát vypracuje a vedie účty, ktoré presne odzrkadľujú emisie a odstraňovanie pochádzajúce z kategórií započítavania pôdy uvedených v článku 2. Členské štáty zabezpečia presnosť, úplnosť, konzistentnosť, porovnateľnosť a transparentnosť svojich účtov a ostatných údajov poskytovaných podľa tohto nariadenia. Členské štáty označujú emisie kladným znakom (+) a odstraňovanie záporným znakom (-).

2. Členské štáty zabráňujú akémukoľvek dvojitému započítaniu emisií alebo odstraňovania, a to najmä tak, že zabezpečia, aby sa emisie a odstraňovanie započítavali len v rámci jednej kategórie započítavania pôdy.
3. V prípade, že sa využívanie pôdy konvertuje, členské štáty 20 rokov od dátumu tejto konverzie zmenia kategorizáciu lesnej pôdy, ornej pôdy, trávnych porastov, mokradí, sídiel a inej pôdy z takejto pôdy konvertovanej na iný typ pôdy do takej pôdy, ktorá zostáva rovnakým typom pôdy.
4. Členské štáty zahrnú do svojich účtov za každú kategóriu započítavania pôdy akúkoľvek zmenu v zásobe uhlíka v prípade úložísk uhlíka uvedených v oddiele B prílohy I. Členské štáty sa môžu rozhodnúť, že do svojich účtov nezahrnú zmeny v zásobách uhlíka v prípade úložísk uhlíka pod podmienkou, že úložisko uhlíka nie je zdrojom. Uvedená možnosť nezahrnutia zmien v zásobách uhlíka do účtov sa však neuplatňuje na úložiská uhlíka nadzemnej biomasy, odumretého dreva a produktov z vyťaženého dreva v kategórii započítavania pôdy obhospodarovaná lesná pôda.
5. Členské štáty vedú úplné a presné záznamy o všetkých údajoch použitých pri príprave svojich účtov.
6. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 16 s cieľom zmeniť prílohu I na účely zohľadnenia zmien v usmerneniach IPCC, ktoré prijala Konferencia zmluvných strán UNFCCC alebo Konferencia zmluvných strán slúžiaca ako stretnutie zmluvných strán Parížskej dohody.

Článok 6

Započítavanie zalesnenej pôdy a odlesnenej pôdy

1. Členské štáty započítavajú emisie a odstraňovanie pochádzajúce zo zalesnenej pôdy a z odlesnenej pôdy ako celkové emisie a celkové odstraňovanie za každý rok v období rokov 2021 až 2025 a rokov 2026 až 2030.
2. Odchylne od článku 5 ods. 3, ak sa využívanie pôdy konvertuje z ornej pôdy, trávnych porastov, mokradí, sídiel alebo inej pôdy na lesnú pôdu, členský štát môže zmeniť kategorizáciu takejto pôdy z pôdy konvertovanej na lesnú pôdu na lesnú pôdu, ktorá zostáva lesnou pôdou, 30 rokov po dátume tejto konverzie, ak je to riadne odôvodnené na základe usmernení IPCC.
3. Pri výpočte emisií a odstraňovania vyplývajúcich zo zalesnenej pôdy a odlesnenej pôdy určí každý členský štát plochu lesa pomocou parametrov, ktoré sa uvádzajú v prílohe II.

Článok 7

Započítavanie obhospodarovanej ornej pôdy, obhospodarovaných trávnych porastov a obhospodarovaných mokradí

1. Každý členský štát započítava emisie a odstraňovanie pochádzajúce z obhospodarovanej ornej pôdy, ktoré sa počítajú ako emisie a odstraňovanie v období rokov 2021 až 2025 a rokov 2026 až 2030, od ktorých sa odpočíta päťnásobok priemerných ročných emisií a odstraňovania členského štátu pochádzajúcich z obhospodarovanej ornej pôdy v jeho základnom období od roku 2005 do roku 2009.
2. Každý členský štát započítava emisie a odstraňovanie pochádzajúce z obhospodarovaných trávnatých porastov, ktoré sa počítajú ako emisie a odstraňovanie v období rokov 2021 až 2025 a rokov 2026 až 2030, od ktorých sa odpočíta päťnásobok priemerných ročných emisií a odstraňovania členského štátu pochádzajúcich z obhospodarovaných trávnatých porastov v jeho základnom období od roku 2005 do roku 2009.
3. Každý členský štát, ktorý počas obdobia rokov 2021 až 2025 zahrnie podľa článku 2 ods. 2 obhospodarované mokrade do rozsahu svojich záväzkov, a všetky členské štáty počas obdobia rokov 2026 až 2030 započítavajú emisie a odstraňovanie pochádzajúce z obhospodarovaných mokradí, ktoré sa počítajú ako emisie a odstraňovanie v príslušnom období, od ktorých sa odpočíta päťnásobok priemerných ročných emisií a odstraňovania členského štátu pochádzajúcich z obhospodarovaných mokradí v jeho základnom období od roku 2005 do roku 2009.

4. Členské štáty, ktoré sa počas obdobia rokov 2021 až 2025 rozhodli nezahrnúť podľa článku 2 ods. 2 obhospodarované mokrade do rozsahu svojich záväzkov, napriek tomu nahlasujú Komisii emisie a odstraňovanie z využívania pôdy nahlasovaného ako:

- a) mokrade, ktoré zostávajú mokradami,
- b) sídla alebo iná pôda, konvertované na mokrade, alebo
- c) mokrade konvertované na sídla alebo inú pôdu.

Článok 8

Započítavanie obhospodarovanej lesnej pôdy

1. Každý členský štát započítava emisie a odstraňovanie pochádzajúce z obhospodarovanej lesnej pôdy, ktoré sa počítajú ako emisie a odstraňovanie v období rokov 2021 až 2025 a rokov 2026 až 2030, od ktorých sa odpočíta päťnásobok lesnej referenčnej úrovne dotknutého členského štátu.

2. Ak je výsledok výpočtu uvedeného v odseku 1 tohto článku vo vzťahu k lesnej referenčnej úrovni členského štátu záporný, dotknutý členský štát zahrnie do svojich účtov obhospodarovanej lesnej pôdy celkové čisté odstraňovanie v maximálnej výške päťnásobku ekvivalentu 3,5 % emisií daného členského štátu v jeho základnom roku alebo období uvedenom v prílohe III. Toto obmedzenie sa nevzťahuje na čisté odstraňovanie pochádzajúce z úložísk uhlíka odumretého dreva a produktov z vyťaženého dreva okrem kategórie „papier“, ako sa uvádza v článku 9 ods. 1 písm. a), v kategórii započítavania pôdy obhospodarovaná lesná pôda.

3. Členské štáty predložia Komisii svoje národné lesohospodárske plány započítavania vrátane navrhovanej lesnej referenčnej úrovne do 31. decembra 2018 na obdobie rokov 2021 až 2025 a do 30. júna 2023 na obdobie rokov 2026 až 2030. Národný lesohospodársky plán započítavania obsahuje všetky prvky uvedené v oddiele B prílohy IV a zverejní sa, okrem iného aj prostredníctvom internetu.

4. Členské štáty určia svoju lesnú referenčnú úroveň na základe kritérií stanovených v oddiele A prílohy IV. V prípade Chorvátska sa v jeho lesnej referenčnej úrovni môže okrem kritérií stanovených v oddiele A prílohy IV zohľadniť aj okupácia jeho územia a vojnové a povojnové okolnosti, ktoré mali vplyv na obhospodarovanie lesov počas referenčného obdobia.

5. Lesná referenčná úroveň vychádza z pokračovania v udržateľnom obhospodarovaní lesov, ktoré sa zdokumentovalo v období rokov 2000 až 2009 s ohľadom na dynamické vlastnosti vnútroštátnych lesov súvisiace s vekom s použitím najlepších dostupných údajov.

V lesných referenčných úrovniach určených v súlade s prvým pododsekom sa zohľadňuje budúci vplyv dynamických vlastností lesov súvisiacich s vekom, aby sa nenáležite neobmedzovala intenzita obhospodarovania lesov ako kľúčového prvku udržateľného obhospodarovania lesov, s cieľom zachovať alebo posilniť dlhodobý záchyt uhlíka.

Členské štáty preukážu súlad medzi metódami a údajmi použitými na určenie navrhovanej lesnej referenčnej úrovne v národnom lesohospodárskom pláne započítavania s metódami a údajmi, ktoré sa použili pri nahlasovaní v súvislosti s obhospodarovanom lesnou pôdou.

6. Komisia po konzultácii s odborníkmi vymenovanými členskými štátmi vykoná technické posúdenie národných lesohospodárskych plánov započítavania, ktoré predkladajú členské štáty v súlade s odsekom 3 tohto článku, s cieľom posúdiť, do akej miery sa navrhované lesné referenčné úrovne určili v súlade so zásadami a požiadavkami stanovenými v odsekoch 4 a 5 tohto článku a v článku 5 ods. 1 Komisia okrem toho konzultuje so zainteresovanými subjektmi a občianskou spoločnosťou. Komisia uverejní súhrnnú správu o vykonanej práci, ktorá obsahuje aj stanoviská odborníkov vymenovaných členskými štátmi, a príslušné závery.

Komisia v prípade potreby vydá technické odporúčania pre členské štáty, do ktorých zahrnie závery technického posúdenia s cieľom uľahčiť technickú revíziu navrhovaných lesných referenčných úrovní. Komisia uvedené technické odporúčania uverejní.

7. Ak je to na základe technických posúdení a prípadných technických odporúčaní potrebné, členské štáty oznámia Komisii svoje revidované navrhované lesné referenčné úrovne, a to do 31. decembra 2019 na obdobie rokov 2021 až 2025 a do 30. júna 2024 na obdobie rokov 2026 až 2030. Komisia uverejní navrhované lesné referenčné úrovne, ktoré jej oznámili členské štáty.

8. Komisia na základe navrhovaných lesných referenčných úrovní predložených členskými štátmi, technického posúdenia vykonaného podľa odseku 6 tohto článku a prípadných revidovaných navrhovaných lesných referenčných úrovní predložených podľa odseku 7 tohto článku prijme delegované akty v súlade s článkom 16, ktorými zmení prílohu IV s cieľom stanoviť lesné referenčné úrovne, ktoré majú členské štáty uplatňovať v období rokov 2021 až 2025 a rokov 2026 až 2030.

9. Ak členský štát nepredloží Komisii svoju lesnú referenčnú úroveň v lehote stanovenej v odseku 3 tohto článku a v príslušných prípadoch v odseku 7 tohto článku, Komisia prijme delegované akty v súlade s článkom 16, ktorými zmení prílohu IV s cieľom stanoviť lesnú referenčnú úroveň, ktorú má dotknutý členský štát uplatňovať v období rokov 2021 až 2025 alebo rokov 2026 až 2030, na základe akéhokoľvek technického posúdenia vykonaného podľa odseku 6 tohto článku.

10. Delegované akty uvedené v odsekoch 8 a 9 sa prijímú do 31. októbra 2020 na obdobie rokov 2021 až 2025 a do 30. apríla 2025 na obdobie rokov 2026 až 2030.

11. S cieľom zabezpečiť súlad, ako sa uvádza v odseku 5 tohto článku, členské štáty v prípade potreby predložia Komisii v lehotách uvedených v článku 14 ods. 1 technické opravy, ktoré si nevyžadujú zmeny delegovaných aktov prijatých podľa odseku 8 alebo 9 tohto článku.

Článok 9

Započítavanie produktov z vyťaženého dreva

1. Členské štáty v účtoch podľa článku 6 ods. 1 a článku 8 ods. 1 týkajúcich sa produktov z vyťaženého dreva zaznamenávajú emisie a odstraňovanie vyplývajúce zo zmien v úložisku uhlíka produktov z vyťaženého dreva, ktoré patria do týchto kategórií, s použitím funkcie rozpadu prvého rádu, metodík a štandardných hodnôt polčasu rozpadu uvedených v prílohe V:

a) papier;

b) aglomerované dosky;

c) rezivo.

2. Komisia prijme delegované akty v súlade s článkom 16 s cieľom zmeniť odsek 1 tohto článku a prílohu V doplnením nových kategórií produktov z vyťaženého dreva, ktoré sú účinné z hľadiska sekvestrácie uhlíka, na základe usmernení IPCC, ktoré prijala Konferencia zmluvných strán UNFCCC alebo Konferencia zmluvných strán slúžiaca ako stretnutie zmluvných strán Parížskej dohody, a pri zabezpečení environmentálnej integrity.

3. Členské štáty môžu určiť produkty z materiálu na báze dreva vrátane kôry, ktoré patria do existujúcich a nových kategórií uvedených v odsekoch 1 a 2 na základe usmernení IPCC, ktoré prijala Konferencia zmluvných strán UNFCCC alebo Konferencia zmluvných strán slúžiaca ako stretnutie zmluvných strán Parížskej dohody, za predpokladu, že dostupné údaje sú transparentné a overiteľné.

Článok 10

Započítavanie prírodných škodlivých činiteľov

1. Na konci každého obdobia rokov 2021 až 2025 a rokov 2026 až 2030 môžu členské štáty zo svojich účtov pre zalesnenú pôdu a obhospodarovanú lesnú pôdu vylúčiť emisie skleníkových plynov pochádzajúce z prírodných škodlivých činiteľov, ktoré prekračujú priemernú úroveň emisií spôsobených prírodnými škodlivými činiteľmi v období rokov 2001 až 2020, s výnimkou extrémnych štatistických hodnôt (ďalej len „úroveň pozadia“). Táto úroveň pozadia sa vypočíta v súlade s týmto článkom a prílohou VI.

2. Ak členský štát uplatňuje odsek 1:
 - a) predloží Komisii informácie o úrovni pozadia za kategórie započítavania pôdy uvedené v odseku 1 a o údajoch a metodikách použitých v súlade s prílohou VI a
 - b) do roku 2030 vylúči zo započítavania všetko následné odstraňovanie na pôde postihnutej prírodnými škodlivými činiteľmi.
3. Komisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 16 s cieľom zmeniť prílohu VI na účely revízie metodiky a informačných požiadaviek v uvedenej prílohe, aby zohľadnila zmeny v usmerneniach IPCC, ktoré prijala Konferencia zmluvných strán UNFCCC alebo Konferencia zmluvných strán slúžiaca ako stretnutie zmluvných strán Parížskej dohody.

Článok 11

Nástroje flexibility

1. Členský štát môže využiť:
 - a) všeobecné nástroje flexibility stanovené v článku 12 a
 - b) s cieľom splniť záväzok uvedený v článku 4, flexibilitu týkajúcu sa obhospodarovanej lesnej pôdy stanovenú v článku 13.
2. Ak členský štát nedodržiava požiadavky na monitorovanie stanovené v článku 7 ods. 1 písm. da) nariadenia (EÚ) č. 525/2013, ústredný správca určený podľa článku 20 smernice 2003/87/ES (ďalej len „ústredný správca“) tomuto členskému štátu dočasne zakáže prevádzanie alebo odkladanie podľa článku 12 ods. 2 a 3 tohto nariadenia alebo využívanie flexibility týkajúcej sa obhospodarovanej lesnej pôdy podľa článku 13 tohto nariadenia.

Článok 12

Všeobecné nástroje flexibility

1. Ak v členskom štáte celkové emisie prekročia celkové odstraňovanie a tento členský štát sa rozhodol využiť flexibilitu a požiadal o zrušenie ročne pridelených emisných kvót podľa nariadenia (EÚ) 2018/842, toto množstvo zrušených emisných kvót sa zohľadní pri posudzovaní toho, či členský štát dodržiava svoj záväzok podľa článku 4 tohto nariadenia.
2. Ak v členskom štáte celkové odstraňovanie prekračuje celkové emisie, tento členský štát môže po odpočítaní množstva zohľadneného podľa článku 7 nariadenia (EÚ) 2018/842 previesť zvyšné množstvo odstraňovania na iný členský štát. Prevedené množstvo sa zohľadní pri posudzovaní toho, či prijímajúci členský štát dodržiava svoj záväzok podľa článku 4 tohto nariadenia.
3. Ak v členskom štáte celkové odstraňovanie v období rokov 2021 až 2025 prekračuje celkové emisie, tento členský štát si môže po odpočítaní množstva zohľadneného podľa článku 7 nariadenia (EÚ) 2018/842 alebo prevedeného na iný členský štát podľa odseku 2 tohto článku odložiť zvyšné množstvo odstraňovania na obdobie rokov 2026 až 2030.
4. S cieľom predísť dvojitému započítavaniu sa množstvo čistého odstraňovania zohľadnené podľa článku 7 nariadenia (EÚ) 2018/842 odpočíta od množstva, ktoré má daný členský štát k dispozícii na prevod na iný členský štát alebo na odloženie podľa odsekov 2 a 3 tohto článku.

Článok 13

Flexibilita týkajúca sa obhospodarovanej lesnej pôdy

1. Ak v členskom štáte v kategóriách započítavania pôdy uvedených v článku 2 pri započítavaní v súlade s týmto nariadením celkové emisie prekročia celkové odstraňovanie, môže tento členský štát použiť flexibilitu týkajúcu sa obhospodarovanej lesnej pôdy stanovenú v tomto článku, aby dosiahol súlad s článkom 4.

2. Ak je výsledkom výpočtu uvedeného v článku 8 ods. 1 kladné číslo, dotknutý členský štát má nárok na kompenzáciu uvedených emisií za predpokladu, že:

- a) do svojej stratégie predloženej v súlade s článkom 4 nariadenia (EÚ) č. 525/2013 zahrnul vykonávané alebo plánované konkrétne opatrenia na zabezpečenie zachovania alebo prípadne zlepšenia lesných záchytov a rezervoárov a
- b) v rámci Únie v období, za ktoré chce členský štát využiť kompenzáciu, celkové emisie v kategóriách započítavania pôdy uvedených v článku 2 tohto nariadenia neprekračujú celkové odstraňovanie. Komisia pri posudzovaní toho, či v rámci Únie celkové emisie prekračujú celkové odstraňovanie zabezpečí, aby sa zabránilo dvojitému započítaniu zo strany členských štátov, najmä pri uplatňovaní nástrojov flexibility stanovených v tomto nariadení a v nariadení (EÚ) 2018/842.

3. Pokiaľ ide o výšku kompenzácie, dotknuté členské štáty môžu kompenzovať len:

- a) záchyty započítané ako emisie v rámci svojej lesnej referenčnej úrovne a
- b) do maximálnej výšky kompenzácie pre daný členský štát stanovenej v prílohe VII na obdobie rokov 2021 až 2030.

4. Fínsko môže kompenzovať emisie až do výšky 10 miliónov ton ekvivalentu CO₂ za predpokladu, že spĺňa podmienky uvedené v odseku 2 písm. a) a b).

Článok 14

Kontrola dodržiavania

1. Členské štáty predložia Komisii do 15. marca 2027 za obdobie rokov 2021 až 2025 a do 15. marca 2032 za obdobie rokov 2026 až 2030 správu o dodržiavaní záväzkov obsahujúcu bilanciu celkových emisií a celkového odstraňovania za príslušné obdobie v každej kategórii započítavania pôdy uvedenej v článku 2 s použitím pravidiel započítavania stanovených v tomto nariadení.

Takáto správa obsahuje v príslušných prípadoch aj podrobnosti o zámere využiť nástroje flexibility uvedené v článku 11 a súvisiace množstvá alebo o využívaní takýchto nástrojov flexibility a súvisiacich množstiev.

2. Komisia vykoná komplexné preskúmanie správ o dodržiavaní záväzkov uvedených v odseku 1 tohto článku na účely posúdenia dodržiavania článku 4.

3. Komisia vypracuje v roku 2027 za obdobie rokov 2021 až 2025 a v roku 2032 za obdobie rokov 2026 až 2030 správu o celkových emisiách a celkovom odstraňovaní skleníkových plynov v Únii za každú z kategórií započítavania pôdy uvedených v článku 2, ktoré sa vypočítajú ako celkové nahlásené emisie a celkové nahlásené odstraňovanie za dané obdobie, od ktorých sa odpočíta päťnásobok priemerných ročných nahlásených emisií a odstraňovania Únie v období rokov 2000 až 2009.

4. Európska environmentálna agentúra pomáha v súlade so svojim ročným pracovným programom Komisii pri vykonávaní rámca monitorovania a dodržiavania záväzkov podľa tohto článku.

Článok 15

Register

1. Komisia prijme delegované akty v súlade s článkom 16 tohto nariadenia na účely doplnenia tohto nariadenia s cieľom stanoviť pravidlá zaznamenávania množstva emisií a odstraňovaní za každú kategóriu započítavania pôdy v každom členskom štáte a zabezpečiť, aby bolo započítavanie vykonávané pri uplatňovaní nástrojov flexibility podľa článkov 12 a 13 tohto nariadenia prostredníctvom registra Únie zriadeného podľa článku 10 nariadenia (EÚ) č. 525/2013 presné.

2. Ústredný správca vykonáva automatizovanú kontrolu každej transakcie podľa tohto nariadenia a v prípade potreby transakcie zastaví, aby zabezpečil, že nedôjde k nezrovnalostiam.
3. Informácie uvedené v odsekoch 1 a 2 sa sprístupnia verejnosti.

Článok 16

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 3 ods. 2, článku 5 ods. 6, článku 8 ods. 8 a 9, článku 9 ods. 2, článku 10 ods. 3 a v článku 15 ods. 1 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 9. júla 2018. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.
3. Delegovanie právomocí uvedené v článku 3 ods. 2, článku 5 ods. 6, článku 8 ods. 8 a 9, článku 9 ods. 2, článku 10 ods. 3 a článku 15 ods. 1 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.
5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
6. Delegovaný akt prijatý podľa článku 3 ods. 2, článku 5 ods. 6, článku 8 ods. 8 a 9, článku 9 ods. 2, článku 10 ods. 3 a článku 15 ods. 1 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predlží o dva mesiace.

Článok 17

Preskúmanie

1. Toto nariadenie sa preskúmava s prihliadnutím, okrem iného, na medzinárodný vývoj a úsilie, ktoré sa vyvíja na splnenie dlhodobých cieľov Parížskej dohody.

Komisia na základe zistení správy vypracovanej podľa článku 14 ods. 3 a výsledkov posúdenia vykonaného podľa článku 13 ods. 2 písm. b) podľa potreby predloží návrhy s cieľom zabezpečiť, aby sa integrita celkového zámeru Únie v oblasti zníženia emisií skleníkových plynov do roku 2030 a jeho prínos k splneniu cieľov Parížskej dohody respektovali.

2. Komisia do šiestich mesiacov od každého globálneho hodnotenia dohodnutého podľa článku 14 Parížskej dohody predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o fungovaní tohto nariadenia, ktorá v relevantných prípadoch obsahuje aj posúdenie vplyvov nástrojov flexibility uvedených v článku 11, ako aj prínosu tohto nariadenia k celkovému zámeru Únie v oblasti zníženia emisií skleníkových plynov do roku 2030 a jeho prínosu k splneniu cieľov Parížskej dohody, najmä pokiaľ ide o potrebu prijatia ďalších politík a opatrení Únie vrátane rámca na obdobie po roku 2030 s cieľom v potrebnej miere zintenzívniť znižovanie a odstraňovanie emisií skleníkových plynov v Únii, a v prípade potreby predloží návrhy.

Článok 18

Zmeny nariadenia (EÚ) č. 525/2013

Nariadenie (EÚ) č. 525/2013 sa mení takto:

1. V článku 7 sa odsek 1 mení takto:

a) vkladá sa toto písmeno:

„da) od roku 2023 svoje emisie a odstraňovanie, na ktoré sa vzťahuje článok 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/841 (*), v súlade s metodikami stanovenými v prílohe IIIa k tomuto nariadeniu;

(*) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/841 z 30. mája 2018 o začlenení emisií a odstraňovania skleníkových plynov z využívania pôdy, zo zmien vo využívaní pôdy a z lesného hospodárstva do rámca politik v oblasti klímy a energetiky na rok 2030, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 525/2013 a rozhodnutie č. 529/2013/EÚ (Ú. v. L 156, 19.6.2018, s. 1).“;

b) dopĺňa sa tento pododsek:

„Členský štát môže požiadať Komisiu o udelenie výnimky z prvého pododseku písm. da), aby mohol uplatniť inú metodiku, ako je metodika stanovená v prílohe IIIa, ak požadované zlepšenie metodiky nie je možné dosiahnuť včas tak, aby sa toto zlepšenie zohľadnilo v inventúrach skleníkových plynov za obdobie rokov 2021 až 2030, alebo ak by náklady na zlepšenie metodiky boli neprimerane vysoké v porovnaní s prínosmi uplatňovania tejto metodiky na zlepšenie započítavania emisií a odstraňovania z dôvodu nízkeho významu emisií a odstraňovania z dotknutých úložísk uhlíka. Členské štáty, ktoré si želajú využiť túto výnimku, predložia Komisii do 31. decembra 2020 odôvodnenú žiadosť, v ktorej uvedú lehotu, v ktorej by sa mohlo zrealizovať zlepšenie metodiky, navrhnúť alternatívnu metodiku alebo oboje, a posúdenie potenciálnych vplyvov na presnosť započítavania. Komisia môže požiadať o predloženie dodatočných informácií v konkrétnej primeranej lehote. Ak Komisia považuje žiadosť za odôvodnenú, výnimku udelí. Ak Komisia žiadosť zamietne, uvedie dôvody svojho rozhodnutia.“

2. V článku 13 ods. 1 písm. c) sa dopĺňa tento bod:

„viii) od roku 2023 informácie o vnútroštátnych politikách a opatreniach, ktoré realizujú v záujme plnenia svojich povinností podľa nariadenia (EÚ) 2018/841, a informácie o dodatočných plánovaných vnútroštátnych politikách a opatreniach, ktorých cieľom má byť obmedzenie emisií skleníkových plynov alebo zvýšenie záchytov nad rámec ich záväzkov podľa uvedeného nariadenia;“

3. V článku 14 ods. 1 sa vkladá toto písmeno:

„ba) od roku 2023 celkové projekcie skleníkových plynov a samostatné odhady predpokladaných emisií a odstraňovania skleníkových plynov, na ktoré sa vzťahuje nariadenie (EÚ) 2018/841;“

4. Vkladá sa táto príloha:

„PRÍLOHA IIIA

Metodiky monitorovania a nahlasovania uvedené v článku 7 ods. 1 písm. da)

Prístup č. 3: Geolokalizované údaje o konverzii využívania pôdy v súlade s usmerneniami IPCC pre národné inventúry skleníkových plynov z roku 2006.

Metodika úrovne 1 v súlade s usmerneniami IPCC pre národné inventúry skleníkových plynov z roku 2006.

Pri emisiách a odstraňovaní v prípade úložiska uhlíka, ktoré predstavuje aspoň 25 až 30 % emisií alebo odstraňovania v kategórii zdrojov alebo záchytov, ktorá je uprednostnená v rámci vnútroštátneho inventarizačného systému daného členského štátu, pretože jej odhad má významný vplyv na celkovú inventúru skleníkových plynov krajiny z hľadiska absolútnej úrovne emisií a odstraňovania, vývoja emisií a odstraňovania alebo neistoty v súvislosti s emisiami a odstraňovaním v kategóriách využívania pôdy, aspoň metodika úrovne 2 v súlade s usmerneniami IPCC pre národné inventúry skleníkových plynov z roku 2006.

Členské štáty sa nabádajú, aby uplatňovali metodiku úrovne 3 v súlade s usmerneniami IPCC pre národné inventúry skleníkových plynov z roku 2006.“.

Článok 19

Zmena rozhodnutia č. 529/2013/EÚ

Rozhodnutie č. 529/2013/EÚ sa mení takto:

1. V článku 3 ods. 2 sa vypúšťa prvý pododsek.
2. V článku 6 sa vypúšťa odsek 4

Článok 20

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Štrasburgu 30. mája 2018

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
L. PAVLOVA

PRÍLOHA I

SKLENÍKOVÉ PLYNY A ÚLOŽISKÁ UHLÍKA

A. Skleníkové plyny uvedené v článku 2:

- a) oxid uhličitý (CO₂);
- b) metán (CH₄);
- c) oxid dusný (N₂O).

Uvedené skleníkové plyny sú vyjadrené v tonách ekvivalentu CO₂ a určené podľa nariadenia (EÚ) č. 525/2013.

B. Úložiská uhlíka uvedené v článku 5 ods. 4:

- a) nadzemná biomasa;
 - b) podzemná biomasa;
 - c) hrabanka;
 - d) odumreté drevo;
 - e) organický uhlík v pôde;
 - f) produkty z vyťaženého dreva v kategórii započítavania pôdy zalesnená pôda a obhospodarovaná lesná pôda.
-

PRÍLOHA II

MINIMÁLNE HODNOTY PRE PARAMETRE TÝKAJÚCE SA VEĽKOSTI PLOCHY, KORUNOVÉHO ZÁPOJA A VÝŠKY STROMOV

Členský štát	Plocha (ha)	Korunový zápoj (%)	Výška stromov (m)
Belgicko	0,5	20	5
Bulharsko	0,1	10	5
Česká republika	0,05	30	2
Dánsko	0,5	10	5
Nemecko	0,1	10	5
Estónsko	0,5	30	2
Írsko	0,1	20	5
Grécko	0,3	25	2
Španielsko	1,0	20	3
Francúzsko	0,5	10	5
Chorvátsko	0,1	10	2
Taliansko	0,5	10	5
Cyprus	0,3	10	5
Lotyšsko	0,1	20	5
Litva	0,1	30	5
Luxembursko	0,5	10	5
Maďarsko	0,5	30	5
Malta	1,0	30	5
Holandsko	0,5	20	5
Rakúsko	0,05	30	2
Poľsko	0,1	10	2
Portugalsko	1,0	10	5
Rumunsko	0,25	10	5
Slovinsko	0,25	30	2
Slovensko	0,3	20	5
Fínsko	0,5	10	5
Švédsko	0,5	10	5
Spojené kráľovstvo	0,1	20	2

PRÍLOHA III

ZÁKLADNÝ ROK ALEBO OBDOBIE NA ÚČELY VÝPOČTU STROPU PODĽA ČLÁNKU 8 ODS. 2

Členský štát	Základný rok/Obdobie
Belgicko	1990
Bulharsko	1988
Česká republika	1990
Dánsko	1990
Nemecko	1990
Estónsko	1990
Írsko	1990
Grécko	1990
Španielsko	1990
Francúzsko	1990
Chorvátsko	1990
Taliansko	1990
Cyprus	1990
Lotyšsko	1990
Litva	1990
Luxembursko	1990
Maďarsko	1985 – 87
Malta	1990
Holandsko	1990
Rakúsko	1990
Poľsko	1988
Portugalsko	1990
Rumunsko	1989
Slovinsko	1986
Slovensko	1990
Fínsko	1990
Švédsko	1990
Spojené kráľovstvo	1990

PRÍLOHA IV

NÁRODNÝ LESOHOSPODÁRSKY PLÁN ZAPOČÍTAVANIA OBSAHUJÚCI LESNÚ REFERENČNÚ ÚROVEŇ ČLENSKÉHO ŠTÁTU

A. Kritériá a usmernenie na určovanie lesnej referenčnej úrovne

Lesná referenčná úroveň členského štátu sa určí v súlade s týmito kritériami:

- a) referenčná úroveň musí byť v súlade s cieľom dosiahnuť rovnováhu medzi antropogénnymi emisiami skleníkových plynov zo zdrojov a ich odstraňovaním záchytmí v druhej polovici tohto storočia, a to vrátane zlepšenia možného odstraňovania z prestárlych lesov, v ktorých môžu inak záchyty postupne klesať;
- b) referenčná úroveň musí zabezpečiť, aby sa zo započítavania vylúčila samotná prítomnosť zásob uhlíka;
- c) referenčnou úrovňou by sa mal zabezpečiť spoľahlivý a dôveryhodný systém započítavania, ktorý zaručí riadne zohľadnenie emisií a odstraňovania pochádzajúcich z využívania biomasy;
- d) referenčná úroveň musí zahŕňať úložisko uhlíka produktov z vyťaženého dreva, čím sa poskytne porovnanie medzi predpokladom okamžitej oxidácie a uplatnením funkcie rozpadu prvého rádu a hodnôt polčasu rozpadu;
- e) predpokladá sa konštantný pomer medzi využívaním lesnej biomasy v pevných výrobkoch a na výrobu energie zdokumentovaný v období rokov 2000 až 2009;
- f) referenčná úroveň by mala byť v súlade s cieľom prispievať k zachovaniu biodiverzity a udržateľnému využívaniu prírodných zdrojov, ako sa uvádza v stratégii lesného hospodárstva EÚ, vnútroštátnych lesohospodárskych politikách členských štátov a v stratégii EÚ v oblasti biodiverzity;
- g) referenčná úroveň musí byť v súlade s národnými projekciami antropogénnych emisií skleníkových plynov zo zdrojov a ich odstraňovania záchytmí nahlásenými podľa nariadenia (EÚ) č. 525/2013;
- h) referenčná úroveň musí byť v súlade s inventúrami skleníkových plynov a príslušnými historickými údajmi a musí vychádzať z transparentných, úplných, konzistentných, porovnateľných a presných informácií. Model použitý na stanovenie referenčnej úrovne musí predovšetkým dokázať reprodukovať historické údaje z národných inventúr emisií skleníkových plynov.

B. Prvky národného lesohospodárskeho plánu započítavania

Národný lesohospodársky plán započítavania predložený podľa článku 8 obsahuje tieto prvky:

- a) všeobecný opis určovania lesnej referenčnej úrovne a opis toho, ako sa zohľadnili kritériá uvedené v tomto nariadení;
- b) identifikácia úložísk uhlíka a skleníkových plynov, ktoré boli zahrnuté do lesnej referenčnej úrovne, dôvody vynechania úložiska uhlíka z určovania lesnej referenčnej úrovne a preukázanie konzistentnosti medzi úložiskami uhlíka zahrnutými do lesnej referenčnej úrovne;
- c) opis prístupov, metód a modelov vrátane kvantitatívnych informácií, ktoré sa používajú pri určovaní lesnej referenčnej úrovne, a to v súlade s najnovšou predloženou národnou inventarizačnou správou, a opis dokumentácie udržateľného obhospodarovania lesov a jeho intenzity, ako aj prijatých vnútroštátnych politik;
- d) informácie o tom, ako sa očakáva, že sa bude vyvíjať miera ťažby v závislosti od rôznych politických scenárov;

- e) opis toho, ako sa pri určovaní lesnej referenčnej úrovne zvažovali tieto prvky:
- i) plocha, ktorá je predmetom obhospodarovania lesov;
 - ii) emisie a odstraňovanie z lesov a produktov z vyťaženého dreva podľa inventúr skleníkových plynov a príslušných historických údajov;
 - iii) vlastnosti lesov vrátane dynamických vlastností lesov súvisiacich s vekom, prírastkov, dĺžky rotácie a iných informácií o činnostiach obhospodarovania lesov podľa „scenára nezmeneného prístupu“;
 - iv) historické a budúce miery ťažby rozlíšené v závislosti od energetického a iného využitia.
-

PRÍLOHA V

FUNKCIA ROZPADU PRVÉHO RÁDU, METODIKY A ŠTANDARDNÉ HODNOTY POLČASU ROZPADU PRE PRODUKTY Z VYŤAŽENÉHO DREVA

Metodické otázky

- Ak nie je možné rozlíšiť medzi produktmi z vyťaženého dreva v kategóriách započítavania pôdy zalesnená pôda a obhospodarovaná lesná pôda, členský štát sa môže rozhodnúť započítavať produkty z vyťaženého dreva, akoby všetky emisie a odstraňovania pochádzali z obhospodarovanej lesnej pôdy.
- Produkty z vyťaženého dreva na skládkach tuhého odpadu a produkty z vyťaženého dreva, ktoré boli vyťažené na energetické účely, sa započítavajú na základe okamžitej oxidácie.
- Dovážajúci členský štát nezapočítava dovezené produkty z vyťaženého dreva, a to bez ohľadu na ich pôvod („prístup zameraný na produkciu“).
- Pokiaľ ide o vyvážené produkty z vyťaženého dreva, v údajoch jednotlivých krajín sa uvádzajú hodnoty polčasu rozpadu špecifické pre jednotlivé krajiny a použitie produktov z vyťaženého dreva v dovážajúcej krajine.
- Hodnoty polčasu rozpadu špecifické pre jednotlivé krajiny v prípade produktov z vyťaženého dreva umiestnených na trh v Únii by sa nemali líšiť od tých, ktoré používa dovážajúci členský štát.
- Členské štáty môžu iba na informačné účely poskytovať v rámci predkladania údajov aj údaje o podiele dreva používaného na energetické účely, ktoré sa doviezlo z krajín mimo Únie, ako aj údaje o krajinách pôvodu tohto dreva.

Členské štáty môžu namiesto metodík a štandardných hodnôt polčasu rozpadu uvedených v tejto prílohe použiť metodiky a hodnoty polčasu rozpadu špecifické pre jednotlivé krajiny za predpokladu, že takéto metodiky a hodnoty sa určia na základe transparentných a overiteľných údajov a že použité metodiky sú aspoň také podrobné a presné ako tie, ktoré sa uvádzajú v tejto prílohe.

Štandardné hodnoty polčasu rozpadu:

Hodnota polčasu rozpadu je počet rokov, ktorý je potrebný na to, aby sa množstvo uhlíka uloženého v určitej kategórii produktov z vyťaženého dreva znížilo na polovicu pôvodnej hodnoty.

Štandardné hodnoty polčasu rozpadu sú:

- a) 2 roky pre papier;
- b) 25 rokov pre aglomerované dosky;
- c) 35 rokov pre rezivo.

Členské štáty môžu určiť produkty z materiálu na báze dreva vrátane kôry, ktoré patria do kategórií uvedených v písmenách a), b) a c) vyššie, na základe usmernení IPCC, ktoré prijala Konferencia zmluvných strán UNFCCC alebo Konferencia zmluvných strán slúžiaca ako stretnutie zmluvných strán Parížskej dohody, za predpokladu, že dostupné údaje sú transparentné a overiteľné. Členské štáty môžu v rámci ktorejkoľvek z týchto kategórií použiť aj podkategórie špecifické pre jednotlivé krajiny.

PRÍLOHA VI

VÝPOČET ÚROVNI POZADIA PRÍRODNÝCH ŠKODLIVÝCH ČINITEĽOV

1. Na výpočet úrovne pozadia sa poskytnú tieto informácie:
 - a) historické úrovne emisií zapríčinených prírodnými škodlivými činiteľmi;
 - b) druhy prírodných škodlivých činiteľov zahrnutých do odhadu;
 - c) odhady celkových ročných emisií v rámci týchto druhov prírodných škodlivých činiteľov v období rokov 2001 až 2020 podľa kategórie započítavania pôdy;
 - d) dôkaz časovej konzistentnosti všetkých relevantných ukazovateľov vrátane minimálnej plochy, metodík odhadu emisií, pokrytia úložísk uhlíka a plynov.
2. Úroveň pozadia sa vypočíta ako priemer časového radu 2001 – 2020, pričom sa vylúčia všetky roky, v ktorých sa zaznamenali abnormálne úrovne emisií, t. j. vylúčia sa všetky štatistické extrémne hodnoty. Štatistické extrémne hodnoty sa identifikujú takto:
 - a) výpočet priemernej aritmetickej hodnoty a štandardnej odchýlky úplného časového radu 2001 – 2020;
 - b) vylúčenie všetkých rokov, v ktorých ročné emisie prekračujú dvojnásobnú štandardnú odchýlku od priemeru, z časového radu;
 - c) opätovný výpočet priemernej aritmetickej hodnoty a štandardnej odchýlky časového radu 2001 – 2020 a následné odpočítanie rokov vylúčených v písmene b);
 - d) opakovanie postupu podľa písmen b) a c), kým sa neidentifikujú všetky extrémne hodnoty.
3. Ak po výpočte úrovne pozadia podľa bodu 2 tejto prílohy emisie v konkrétnom roku v období rokov 2021 až 2025 a rokov 2026 až 2030 prekračujú úroveň pozadia navýšenú o rezervu, množstvo emisií prekračujúcich úroveň pozadia možno vylúčiť v súlade s článkom 10. Rezerva sa rovná hladine pravdepodobnosti 95 %.
4. Tieto emisie sa nesmú vylúčiť:
 - a) emisie vyplývajúce z ťažobnej činnosti a kalamitnej ťažby, ku ktorým došlo na pôde po výskyte prírodných škodlivých činiteľov;
 - b) emisie vyplývajúce z predpísaného vypaľovania, ku ktorému došlo na pôde v ktoromkoľvek roku obdobia rokov 2021 až 2025 alebo rokov 2026 až 2030;
 - c) emisie na pôde, ktorá bola predmetom odlesňovania po výskyte prírodných škodlivých činiteľov.
5. Informačné požiadavky podľa článku 10 ods. 2 zahŕňajú tieto prvky:
 - a) identifikáciu všetkej plochy pôdy, ktorá bola v príslušnom roku postihnutá prírodnými škodlivými činiteľmi, vrátane jej zemepisnej polohy, obdobia výskytu a druhu prírodných škodlivých činiteľov;
 - b) dôkazy, že na pôde, ktorá bola postihnutá prírodnými škodlivými činiteľmi a v súvislosti s ktorou sa emisie vylúčili zo započítavania, nedošlo počas zvyšku obdobia rokov 2021 až 2025 alebo rokov 2026 až 2030 k žiadnemu odlesňovaniu;

- c) opis overiteľných metód a kritérií, ktoré sa majú použiť na identifikáciu odlesňovania na takejto pôde v nasledujúcich rokoch obdobia rokov 2021 až 2025 alebo rokov 2026 až 2030;
 - d) ak je to možné, opis opatrení, ktoré členský štát prijal na zabránenie výskytu alebo obmedzenie vplyvu týchto prírodných škodlivých činiteľov;
 - e) ak je to možné, opis opatrení, ktoré členský štát prijal na obnovu pôdy postihnutej týmito prírodnými škodlivými činiteľmi.
-

PRÍLOHA VII

MAXIMÁLNA VÝŠKA KOMPENZÁCIE, KTORÁ JE K DISPOZÍCII V RÁMCI FLEXIBILITY TÝKAJÚCEJ SA OBHOSPODAROVANEJ LESNEJ PÔDY UVEDENEJ V ČLÁNKU 13 ODS. 3 PÍSM. B)

Členský štát	Nahlásené priemerné odstraňovanie záchytní z lesnej pôdy v období rokov 2000 až 2009 v miliónoch ton ekvivalentu CO ₂ za rok	Kompenzačný limit vyjadrený v miliónoch ton ekvivalentu CO ₂ na obdobie rokov 2021 až 2030
Belgicko	- 3,61	- 2,2
Bulharsko	- 9,31	- 5,6
Česká republika	- 5,14	- 3,1
Dánsko	- 0,56	- 0,1
Nemecko	- 45,94	- 27,6
Estónsko	- 3,07	- 9,8
Írsko	- 0,85	- 0,2
Grécko	- 1,75	- 1,0
Španielsko	- 26,51	- 15,9
Francúzsko	- 51,23	- 61,5
Chorvátsko	- 8,04	- 9,6
Taliansko	- 24,17	- 14,5
Cyprus	- 0,15	- 0,03
Lotyšsko	- 8,01	- 25,6
Litva	- 5,71	- 3,4
Luxembursko	- 0,49	- 0,3
Maďarsko	- 1,58	- 0,9
Malta	0,00	0,0
Holandsko	- 1,72	- 0,3
Rakúsko	- 5,34	- 17,1
Poľsko	- 37,50	- 22,5
Portugalsko	- 5,13	- 6,2
Rumunsko	- 22,34	- 13,4
Slovinsko	- 5,38	- 17,2
Slovensko	- 5,42	- 6,5
Fínsko	- 36,79	- 44,1
Švédsko	- 39,55	- 47,5
Spojené kráľovstvo	- 16,37	- 3,3